U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **P. P.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** Křížová 25, Praha 5, v řízení o přezkumu rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Střední Čechy, se sídlem Sokolovská 855, Praha 9, ze dne 4. 7. 2012, čj. 42091/010-6313/5.6.2012/973/LH/59, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2012, č. j. 42 Ad 87/2012 - 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností napadeným usnesením Krajský soud v Praze (dále „krajský soud“) odmítl žalobu proti rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále „stěžovatel“) proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení (dále „OSSZ“) ze dne 10. 5. 2012, čj. 42007/110-6311-11.4.5144/R-089/HK, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím OSSZ stěžovateli nepřiznala výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby od 2. 6. 2012.

Usnesení Krajského soudu v Praze

Stěžovatel odvolací rozhodnutí žalované napadl správní žalobou, krajský soud však tuto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále „s. ř. s.“) s odkazem na § 158 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, podle kterého jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby.

Kasační stížnost

Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost pro důvod dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítl nesprávné posouzení právní otázky krajským

soudem, vady řízení, nesrozumitelnost rozhodnutí žalované a porušení zákona správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí, rovněž tak nepřezkoumatelnost usnesení krajského soudu pro nedostatek odůvodnění a ignorování stěžovatelem navržených důkazů. Zásadně namítal věcnou nesprávnost správních rozhodnutí. Dovolal se rovněž kasačního důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Usnesení krajského soudu označil za nezákonné, neboť, podle jeho názoru, krajský soud vůbec podle § 46 odst. 1 písm. d) postupovat nemohl, jestliže správní rozhodnutí byla věcně nesprávná.

Vyjádření ke kasační stížnosti

Žalovaná se ve stručném vyjádření ke kasační stížnosti odvolala na zdůvodnění správních rozhodnutí v této věci vydaných a ztotožnila se s výlukou soudního přezkumu rozhodnutí ve věcech výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby - § 27, § 158 písm. a) zákona o nemocenském pojištění.

Posouzení Nejvyšším správním soudem

Stěžovatel současně s kasační stížností zaslal plnou moc ze dne 28. 12. 2012, kterou zmocnil advokáta Mgr. Richarda Polmu, se sídlem Křížkové schody 67, Mladá Boleslav, aby ho zastupoval „*ve všech právních věcech*“ a v souvislosti s tím vykonával veškeré právní úkony. Zároveň tuto plnou moc výslovně udělil „*v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce jako zvláštní plnou moc.*“

Z takto formulované plné moci vyplývalo, že se nevztahuje na řízení podle soudního řádu správního, tedy také na řízení o kasační stížnosti, neboť z textu plné moci tato možnost nevyplývá. Nejvyšší správní soud, ve snaze odstranit případné opomenutí stěžovatele při formulování plné moci, usnesením ze dne 20. 2. 2013, č. j. 3 Ads 2/2013 - 14, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně ve stejné lhůtě prokázal, že má sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 3. 2013, avšak stěžovatel na ně dosud nereagoval. Nejvyšší správní soud tak musí vycházet z toho, že plná moc udělená stěžovatelem Mgr. Richardu Polmovi se na řízení o kasační stížnosti nevztahuje, neboť její platnost byla explicitně omezena jen na jiné typy řízení.

Stěžovatel byl v uvedeném usnesení výslovně poučen o následcích podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro případ, že nedoloží plnou moc advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám nemá odpovídající právnické vzdělání. Tuto podmínku stěžovatel nesplnil, a to ani v dodatečné lhůtě, kterou mu tento soud stanovil. Za takové situace je ovšem splněna jedna z podmínek podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za které musí Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl a o nákladech řízení rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Nad rámec nutného procesního zdůvodnění je vhodné reagovat na to, že stěžovatel v kasační stížnosti argumentoval zásadně tvrzením, že se krajský soud nezabýval věcnou nesprávností rozhodnutí správních orgánů. Nelze totiž přehlédnout, že podle § 158 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb. jsou ze soudního přezkumu vyloučena také právě rozhodnutí „*o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby*“. To je třeba chápat v souvislosti s ustanovením § 6 a § 70 s. ř. s.

Kasační stížnost je v zásadě přípustná proti každému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví, avšak v případě usnesení o odmítnutí žaloby se může jednat jen o důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy o nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby. Je třeba pamatovat na to, že rozhodnutí o odmítnutí žaloby je rozhodnutím procesní povahy, které tudíž pojmově nemůže vycházet z věcného přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu. Věcná správnost správního rozhodnutí představuje z hlediska zkoumání důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. bezvýznamnou skutečnost. Usnesení soudu o odmítnutí žaloby nemůže být „*vystaveno stejné kritice jako předchozí rozhodnutí správního orgánu.*“ – srovnej nález Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu